

1. Тоді Соломон проказав: Промовив Господь, що Він пробуватиме в мряці.
2. А я збудував храм оселі Твоєї, і місце Твого пробування навіки!
3. І повернув цар обличчя своє, та й поблагословив увесь Ізраїлів збір, увесь же Ізраїлів збір стояв.
4. А він сказав: Благословенний Господь, Бог Ізраїлів, що Своїми устами говорив був із моїм батьком Давидом, і руками Своїми виконав, кажучи:
5. Від того дня, коли Я вивів Свій народ з єгипетського краю, Я не вибрав Собі міста зо всіх Ізраїлевих племен, щоб збудувати храм на пробування Мого Імени там. І не вибрав Я нікого, щоб був володарем над народом Моїм, Ізраїлем.
6. Та вибрав Я Єрусалим на пробування Мого Імени там, і вибрав Я Давида, щоб був над народом Моїм, Ізраїлем.
7. І було на серці мого батька Давида збудувати храм для Ймення Господа, Бога Ізраїлевого.
8. Та сказав Господь до мого батька Давида: За те, що на твоєму серці було збудувати храм для Ймення Мого, ти зробив добре, що було тобі на серці.
9. Тільки ти не збудуєш цього храму, але син твій, що вийде із стегон твоїх, він збудує цей храм для Ймення Мого!

10. І сповнив Господь Своє слово, що Він говорив. І став я замість батька свого Давида та й сів на Ізраїлевому троні, як говорив був Господь, і я збудував оцей храм для Ймення Господа, Бога Ізраїлевого.

11. І поставив я там ковчега, що в ньому Господній заповіт, якого Він склав з Ізраїлевими синами.

12. І став він перед Господнім жертівником навпроти всього Ізраїлевого збору, і простяг свої руки.

13. А Соломон зробив був мідяне стояло, і поставив його на середину подвір'я, п'ять ліктів довжина йому, і п'ять ліктів ширина йому, а три лікті вишина йому. І став він на ньому, і став на коліна свої навпроти всього Ізраїлевого збору, і простяг свої руки до неба,

14. та й сказав: Господи, Боже Ізраїлів! Нема подібного Тобі Бога на небі та на землі! Ти стережеш заповіта та милість для Своїх рабів, що ходять перед Твоїм лицем усім своїм серцем.

15. Ти сповнив Своєму рабові Давидові, батькові моему, те, що говорив йому. І говорив Ти йому Своїми устами, а рукою Своєю виповнив, як цього дня.

16. А тепер, Господи, Боже Ізраїлів, сповни для Свого раба Давида, мого батька, те, що говорив Ти йому, кажучи: Не переведеться з-перед лиця Мого ніхто з тих, що мають сидіти на Ізраїлевому троні, якщо тільки сини твої будуть додержувати своїх доріг, щоб ходити в Законі Моїм, як ти ходив перед лицем Моїм.

17. А тепер, Господи, Боже Ізраїлів, нехай буде запевнене слово Твоє, яке Ти говорив рабові Своєму Давидові.

18. Бо чи ж справді Бог сидить з людиною на землі? Ось небо та небо небес не обіймають Тебе, що ж тоді храм цей, що я збудував?

19. І Ти звернешся до молитви Свого раба та до його благання, Господи, Боже мій, щоб почути поклик та молитву, якою раб Твій молиться перед лицем Твоїм,

20. щоб очі Твої були відкриті на цей храм удень та вночі, на те місце, про яке Ти сказав, що покладеш Ім'я Своє там, щоб почути молитву, якою буде молитися Твій раб на цьому місці.

21. І Ти будеш прислухатися до благань Свого раба та Свого народу, Ізраїля, що будуть молитися на цьому місці. І Ти почувеш із місця Свого пробування, із небес і почувеш, і пробачиш.

22. Якщо згрішить людина про ти свого ближнього, і буде примушена принести клятву, щоб присягнути, і клятва прийде перед Твоїм жертівником у цьому храмі,

23. то Ти почувеш із небес, і зробиш, і розсудиш Своїх рабів, обвинуватиш несправедливого, щоб дати його дорогу на його голову, й усправедливиш справедливого, щоб дати йому за його справедливістю.

24. А якщо Твій народ, Ізраїль, буде вдарений ворогом, бо прогрішив Тобі, і коли вони звернуться, і будуть хвалити Ім'я Твоє, і будуть молитися, і будуть благодіяти Тебе в цьому храмі,

25. то Ти почувеш із небес, і простиш гріх народу Свого, Ізраїля, і вернеш їх до землі, яку дав Ти їм та їхнім батькам!

26. Коли затримається небо, і не буде дощу, бо прогрішаться Тобі, то вони помоляться на цьому місці, і будуть славити Ім'я Твоє, і з гріха свого навернуться, бо Ти будеш їх

впокоряти,

27. то Ти почуєш на небесах, і пробачиш гріх Своїх рабів та народу Свого, Ізраїля, бо покажеш їм ту добру дорогу, якою вони підуть, і Ти даси дощ на Край Свій, якого Ти дав Своему народові на спадщину!

28. Голод коли буде в Краю, моровиця коли буде, посуха, жовтачка, сарана, черва коли буде, коли його вороги гнобитимуть його в Краї міст його, коли буде яка поразка, яка хвороба,

29. усяка молитва, усяке благання, що буде від якої людини чи від усього народу Твого, Ізраїля, коли кожен буде знати поразку свою та горе своє, і простягне руки свої до цього храму,

30. то Ти почуєш із небес, із місця постійного пробування Свого, і пробачиш, і даси тому чоловікові за всіма його дорогами, бо Ти знаєш серце його, бо Ти один знаєш серце людських синів,

31. щоб вони боялися Тебе, і ходили Твоїми дорогами по всі дні, які вони житимуть на поверхні землі, яку Ти дав батькам нашим!

32. Також і чужинця, який не з народу Твого, Ізраїля, і він прийде з далекого краю ради Ймення Твого великого, і руки Твоєї Сильної та рамена Твого витягнутого, і прийде, і помолиться в цьому храмі,

33. то Ти почуєш це з небес, місця постійного пробування Свого, і зробиш усе, про що буде кликати до Тебе той чужинець, щоб усі народи землі пізнали Ім'я Твоє, та щоб боялися Тебе, як народ Твій, Ізраїль, і щоб пізнали вони, що Ім'я Твоє покликане над оцім храмом, що я збудував!

34. Коли народ Твій вийде на війну на своїх ворогів, дорогою, якою Ти пошлеш їх, і помоляться вони до Тебе в напрямі до цього міста, що Ти вибрав його, та храму, що я збудував для Ймення Твого,

35. то почуєш Ти з небес їхню молитву та їхнє благання, і вчиниш їм суд!

36. Коли вони згрішать Тобі, бо немає людини, щоб вона не згрішила, і Ти розгніваєшся на них, і даси їх ворогові, а їхні поневільники візьмуть їх до неволі до краю далекого чи близького,

37. і коли вони прийдуть до розуму в краю, куди взяті до неволі, і навернуться, і будуть благодіяти Тебе в краю своєї неволі, говорячи: Ми згрішили, скривили дорогу свою, і були ми несправедливі,

38. і коли вони навернуться до Тебе всім своїм серцем і всією душею своєю в краю своєї неволі, куди їх поневолили, і помоляться в напрямі до свого Краю, що Ти дав їхнім батькам, і в напрямі міста, яке Ти вибрав, та храму, що я збудував для Ймення Твого,

39. то Ти почуєш із небес, із постійного місця пробування Свого, їхню молитву та їхні благання, і вчиниш їм суд, і простиш Своєму народові, що вони згрішили Тобі!

40. Тепер, Боже мій, благаю, нехай будуть очі Твої відкриті, а уші Твої наставлені на слухання молитви цього місця!

41. А тепер, Устань же, о Господи, Боже, на Свій відпочинок, Ти й ковчег сили Твоєї! Священики Твої, о Господи Боже, нехай у спасіння зодягнуться, а побожні Твої хай добром веселяться!

42. Господи Боже, не відвертай лиця від Свого помазанця, згадай же про милість Своєму рабові Давиду!

